

บทที่ 6

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยชุดฝึกอบรมอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 ผู้วิจัยได้ทดสอบประสิทธิภาพแล้ว สามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.1.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรมจากการฝึกอบรมด้วยชุดอบรมแบบอิงประสบการณ์

1.1.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการอบรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อคุณภาพชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้น

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักโฟนิคสำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

1.2.2 ผู้รับการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค มีผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมสูงกว่า ก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.3 ผู้รับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นในเรื่องคุณภาพของชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ “เหมาะสมมาก”

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากร เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 จำนวน 6,193 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางขมิ้น ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 29 คน จากการเลือกอย่างเจาะจง

1.3.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ประเภท ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

(1) ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 หน่วยประสบการณ์ คือ หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง การออกเสียงอักษรภาษาอังกฤษ หน่วยประสบการณ์ที่ 2 เรื่อง การออกเสียงอักษรควบกล้ำ หน่วยประสบการณ์ที่ 3 เรื่อง การออกเสียงสระประสมคล้ายเสียง เอ อี ไอ โอ ยู

(2) แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์และหลังเผชิญประสบการณ์เป็นข้อสอบ 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย แบบเขียนตอบ 21 ข้อ จำนวน 3 ชุด ชุดละ 7 ข้อ และ ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบคู่ขนาน จำนวน 6 ชุด ชุดละ 5 ข้อ โดยแยกเป็นแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์จำนวน 3 ชุด และแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์จำนวน 3 ชุด โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ได้เกณฑ์ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง หน้า 509)

(3) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อคุณภาพของชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิคมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่าห้าระดับ คือ ความเหมาะสมมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งกำหนดคะแนนเป็น 5432 และ 1 ตามลำดับ จำนวน 10 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ประเภทได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

1.3.3 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ไปทดสอบหาประสิทธิภาพเบื้องต้น 3 ขั้นตอนด้วยตนเอง คือการทดลองแบบเดี่ยว การทดลองแบบกลุ่ม และการทดลองแบบภาคสนาม

ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) เตรียมการก่อนการทดลอง ได้แก่ (1) เตรียมสถานที่ โดยใช้ห้องโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนวัดบางขมิ้น จัดผู้เข้ารับการอบรมเข้ากลุ่มๆ ละ 5 คน พร้อมทั้งจัดมุมวิชาการ มุมแสดงผลงาน และมุมวัสดุอุปกรณ์ และ (2) เตรียมความพร้อมของเครื่องคอมพิวเตอร์โดยการตรวจสอบเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้

2) วัน เวลา ในการทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ทดสอบประสิทธิภาพหน่วยประสบการณ์ละ 3 ชั่วโมง โดยทดสอบวันละ 1 หน่วยประสบการณ์ ตั้งแต่เวลา 8.00 น. – 11.00 น.

3) ขั้นตอนการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักโฟนิค ผู้วิจัยได้ปฐมนิเทศผู้รับการอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยจากนั้นจึงดำเนินการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักโฟนิค โดยให้ผู้รับการอบรมศึกษาถึงวิธีการอบรมด้วยชุดการฝึกอบรม จากคู่มือเผชิญประสบการณ์ ประมวลสาระ สื่อมัลติมีเดียประกอบแผนเผชิญประสบการณ์ ในซีดีรอม ก่อนที่จะเริ่มอบรม หลังจากนั้นจึงปฏิบัติตามขั้นตอน 7 ขั้นตอนดังนี้ (1) ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ (2) ปฐมนิเทศประสบการณ์ (3) เผชิญประสบการณ์ (4) รายงานความก้าวหน้า (5) รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ (6) สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ และ (7) ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

4) การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ และแบบฝึกปฏิบัติในการเผชิญประสบการณ์ และการบันทึกเสียงคำในภาษาอังกฤษของผู้เข้ารับการอบรม โดยวิทยาการนำเสียงของผู้เข้ารับการอบรมที่บันทึกมาตรวจและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าประสิทธิภาพ และสัมภาษณ์ผู้รับการฝึกอบรมในการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ในการทดลองแบบภาคสนาม

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ประเด็น ได้แก่ (1) การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ โดยใช้สูตร E_1/E_2 (2) การวิเคราะห์หาความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่อบรมด้วยชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ โดยการทดสอบค่าที และ (3) การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนด้วยชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สรุปผลดังนี้

(1) ผลสัมฤทธิ์ทางการอบรมเรื่อง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ คือชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการใช้คำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 หน่วยประสบการณ์ มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ทุกหน่วยประสบการณ์มีค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ได้แก่

- 1) หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่องการออกเสียงอักษรภาษาอังกฤษมี
ประสิทธิภาพ 78.15/78.68
- 2) หน่วยประสบการณ์ที่ 2 เรื่องการออกเสียงอักษรควบกล้ำมี
ประสิทธิภาพ 78.08 /79.74
- 3) หน่วยประสบการณ์ที่ 3 เรื่องการออกเสียงสระประสมคล้ายเสียง เอ อี
ไอ โอ ยู มีประสิทธิภาพ 78.90 /79.21

(2) ผลการศึกษาคำวาทหน้าทางการอบรมเรื่อง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ที่อบรมด้วยชุดฝึกอบรมอิงประสบการณ์ทั้ง 3 หน่วยประสบการณ์โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเผชิญประสบการณ์สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเผชิญประสบการณ์ ทุกหน่วยประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

(3) ผลการศึกษาคำความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมเรื่อง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ที่อบรมด้วยชุดฝึกอบรมอิงประสบการณ์ทั้ง 3 หน่วยประสบการณ์ที่มีต่อคุณภาพชุดการฝึกอบรมโดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 4.49$)

2. อภิปรายผล

2.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค

ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นทั้ง 3 หน่วยประสบการณ์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะคะแนนกิจกรรมระหว่างเผชิญประสบการณ์ และคะแนนทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ไม่แตกต่างกันมากนัก ช่วงห่าง

ของคะแนนระหว่าง $\pm 2.5\%$ ทั้งนี้เพราะ (1) ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักโฟนิค ชุดฝึกอบรมนี้เน้นการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ โดยผู้รับการฝึกอบรมต้องฝึกออกเสียงตามเจ้าของภาษาชาวอังกฤษซึ่งบันทึกภาพและเสียงไว้ในมัลติมีเดียแผ่นซีดีรอมประกอบแผนเผชิญประสบการณ์ในแต่ละหน่วยประสบการณ์เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ฝึกฝนวิธีการออกเสียงตามเจ้าของภาษาได้ใกล้เคียงและมีทักษะการพูด การฟัง การอ่านออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น (2) รูปแบบการเผชิญประสบการณ์ในชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เป็นการทำงานร่วมกับเพื่อนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันปฏิบัติตามงานและภารกิจที่กำหนดในประสบการณ์หลักและประสบการณ์รอง ทำให้ผู้รับการฝึกอบรมได้มีทักษะการทำงานเป็น และ (3) การเรียนด้วยชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักโฟนิคช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรมสามารถออกเสียงในแบบต่างๆ ที่ออกเสียงได้ถูกต้อง และออกเสียงได้ใกล้เคียงได้ด้วยตนเองจึงส่งผลให้ผู้รับการฝึกอบรมทำคะแนนระหว่างเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ตามที่กำหนด

จากข้อที่น่าสังเกตในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม ในหน่วยประสบการณ์ที่ 1-3 เรื่อง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค พบว่า ผู้รับการฝึกอบรมสามารถออกเสียงแต่ละเสียงในคำภาษาอังกฤษได้ แต่ผู้เข้าฝึกอบรมหลายคนยังไม่สามารถประสมเสียงแต่ละเสียงรวมเป็นคำเพื่ออ่านออกเสียงเป็นคำๆ ได้ เพราะผู้รับการฝึกอบรมต้องใช้เวลาในการฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนทักษะ การพูด ฟัง และการอ่านออกเสียง

ทุกหน่วยประสบการณ์ที่นำมาวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งสัดส่วนของคะแนนระหว่างการเผชิญประสบการณ์ ได้แก่ การเผชิญประสบการณ์งานกลุ่ม และการฝึกปฏิบัติออกเสียงคำที่กำหนดให้บันทึกส่งวิทยากรประเมินผลในแต่ละหน่วยประสบการณ์ จึงส่งผลให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความสนใจและตั้งใจในการอบรมโดยใช้สื่อหลักและสื่อเสริมประกอบครบทุกอย่าง ได้แก่ มัลติมีเดียปฐมนิเทศ ประมวลสาระ และ มัลติมีเดียประกอบการเผชิญประสบการณ์ จึงทำให้มีความเหมาะสมมากที่สุดว่าสื่อประมวลสาระช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแบบสอบถามที่เหมาะสมมากในเรื่องความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมและความเหมาะสมของเนื้อหาในประมวลสาระสอดคล้องกับมัลติมีเดียที่ใช้ในฝึกอบรม

2.2 ความก้าวหน้าในการอบรมจากการใช้ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค

ปัจจัยที่กำหนดความก้าวหน้าทางการอบรมของผู้เข้าอบรมด้วยชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 หน่วยประสบการณ์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเผชิญประสบการณ์สูงกว่าคะแนน

เฉลี่ยก่อนเผชิญประสบการณ์ ทุกหน่วยประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเหตุผลดังนี้

2.2.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่เคยได้รับความรู้และไม่มีพื้นฐานการออกเสียง เพื่อสะกดคำตามหลักโฟนิคมาก่อน ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความสนใจอย่างมากในการได้เรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบใหม่ๆที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ การสะกดคำในภาษาอังกฤษ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2.2 การจัดบริบทในการเผชิญประสบการณ์ ผู้เข้ารับการอบรมสามารถหาความรู้จากสื่อประมวลสาระ สื่อมัลติมีเดีย สื่อบัตรคำ มุมวิชาการ และมุมวัสดุอุปกรณ์ในการอบรม การใช้สื่อและมุมแสดงผลงาน ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถใช้สื่อเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง เกี่ยวกับการออกเสียง

2.2.3 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ของผู้เข้ารับการอบรม ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมไว้หลากหลาย ช่วยทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันพร้อมทั้งช่วยกัน เช่น การฝึกออกเสียงคำในภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนในแต่ละกลุ่ม การเล่นเกมเพื่อฝึกออกเสียงคำในภาษาอังกฤษตามภารกิจและงานในรูปแบบฝึกปฏิบัติในแต่ละหน่วย การวาดภาพตามจินตนาการในแต่ละกลุ่ม และการช่วยเพื่อนบันทึกเสียงคำในภาษาอังกฤษ แต่ละบุคคลในแต่ละหน่วยประสบการณ์ ตามที่กำหนด ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละกลุ่มได้ลงมือฝึกปฏิบัติกันทุกคน และสามารถนำความรู้จากการเผชิญประสบการณ์ในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับแบบสอบถาม ที่เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$) ส่งผลให้คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เข้ารับการอบรมสูงขึ้น

2.3 ความคิดเห็นของผู้ใช้ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค

ความคิดเห็นของผู้รับการอบรมที่มีต่อคุณภาพชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 หน่วยประสบการณ์ ผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็นในระดับ เหมาะสมมาก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่อบรมด้วยชุดฝึกอบรมอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ทั้ง 3 หน่วย ประสบการณ์ ที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุด ($\bar{x} = 4.85$) ในประเด็นของการจัดแสดงบริบทในการเผชิญประสบการณ์มีความเหมาะสมช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

ผู้วิจัยได้ให้ผู้รับการฝึกอบรมใช้สื่อหลักคือ สื่อประมวลสาระในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อให้ผู้เข้าอบรมทบทวนความรู้ประกอบสื่อเสริมมัลติมีเดียประกอบแผนเผชิญประสบการณ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่อบรมด้วยชุดฝึกออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.05$) ในประเด็นของเวลาสำหรับเผชิญประสบการณ์ เนื่องจากผู้รับการอบรมใช้เวลามากเกินไปในการเผชิญประสบการณ์ วิทยากรควรจัดเวลาให้เหมาะสมกับแผนการอบรม

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะ 2 แบบคือ (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

3.1.1 การคัดเลือกกลุ่มผู้เข้ารับการอบรม ควรเลือกอบรมกับผู้เข้ารับการอบรมที่สนใจการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาอังกฤษจริงๆ เพราะการเผชิญประสบการณ์ในการฝึกอบรมในแต่ละขั้นตอนผู้ฝึกอบรมต้องลงมือปฏิบัติและต้องให้ความร่วมมือในการออกเสียงคำและการบันทึกเสียงคำในภาษาอังกฤษของผู้รับการฝึกอบรมแต่ละคน

3.1.2 ชุดฝึกอบรมอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สำหรับผู้เข้าอบรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ผู้วิจัยใช้เวลาอบรมหน่วยประสบการณ์ละ 3 ชั่วโมง จาก 3 หน่วยประสบการณ์ แต่ในตารางอบรมทุกๆ ไปจัดให้มีการสอนติดต่อกัน 2-3 ชั่วโมง ดังนั้นหากนำชุดการอบรมชุดนี้ไปใช้ควรคำนึง ความเหมาะสมของวัยผู้เข้ารับการอบรม การเลือกสื่อประสมไปใช้ การกำหนดเวลาในการอบรม และจะต้องจัดให้มีการอบรมติดต่อกัน 3 วันต่อเนื่องกัน

3.1.3 การจัดสื่อที่จำเป็นต่อการฝึกอบรมต่อการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ

ในช่วงการเริ่มฝึกอบรมควรจัดแบ่งเวลาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคนมีพื้นฐาน ความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษจากต้นแบบเจ้าของภาษาในสื่อหลากหลายแบบ เช่นจากเกมฝึกออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ จากซีดีรูปภาพและเสียงของเจ้าของภาษาในการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ เฉพาะที่จำเป็นในการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เห็นภาพเจ้าของภาษาออกเสียง ลักษณะการออกเสียง วิธีเปล่งเสียงตามหลักสัทศาสตร์ และการใช้อุปกรณ์ในการบันทึกเสียงของผู้เข้ารับการฝึกอบรมถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากเพราะสามารถช่วยฝึกออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ได้ตรงตามภารกิจและงานที่กำหนดไว้ และภายในห้องควรจัดสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากการวิจัยพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ความคิดเห็นระดับเหมาะสมมากที่สุด คือการจัดบริบทในการเผชิญประสบการณ์ หากนำชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักโฟนิคมาใช้ ควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมใช้สื่อที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถช่วยพัฒนาการวิธีอ่านออกเสียงในการเลียนแบบการออกเสียงตามต้นแบบเจ้าของภาษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถการบันทึกเสียงของผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้หลายๆครั้งเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการอบรม

ในเรื่องการวัดทักษะการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ เนื่องจากการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการวัดการออกเสียงทางภาษามีน้อย รูปแบบการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนาจะเป็นประโยชน์ เพราะผู้วิจัยสามารถประเมินผู้เข้ารับการอบรม สังเกตพฤติกรรมความก้าวหน้าของผู้เข้ารับการอบรมและนำข้อบกพร่องในระหว่างการเรียนรู้มาแก้ไขปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นได้

3.2.2 ควรทำการศึกษาวิธีการอบรมแบบโฟนิคร่วมกับวิธีการเรียนภาษาใน

โรงเรียน การเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกการออกเสียงสะกด ฝึกการทำกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีเวลาร่วมปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มมากเพียงพอทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันการทำงานกลุ่ม จากจุดนี้วิทยากรสามารถแนะนำครูหรือผู้เข้ารับการอบรมนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกอบรมการออกเสียงคำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพื่อเป็นการเสริมพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น